

فهرست

مجموعه اشعار

م. آزاد

با مقدمه‌ی احمد شاملو

انتشارات نگاه

تهران، ۱۳۹۰

www.entesharatnega.com

Email: entesharatnega@yahoo.com

فهرست

یادداشت ۱۵

مقدمه‌ی احمد شاملو ۱۹

مقدمه‌ی م. آزاد ۲۹

کتاب اول: دیار شب

دیار شب ۱۹

مست‌ها ۴۳

حماسه ۴۴

مرمر مهتاب ۴۶

باران ۴۸

عود ۵۰

تولد ۵۲

خون ۵۴

دیار شب ۵۶

شب ۵۸

سرود سکوت ۶۰

سحر ۶۳

شعر آخرین ۶۵

۳۲۷	باغ ارغوان
۳۲۸	خون در بهار برگ
۳۳۱	دیگر کسی نماند
۳۳۲	جایی شعله‌ور
۳۳۳	شوش
۳۳۷	مثل خیالی در خون
۳۳۹	نامه
۳۴۱	شکوه‌مندا، فرهادا
۳۴۳	فصل خفتن
۳۴۷	در آن فصول غریب
۳۴۸	در سایه‌سار سبز گیاهان
۳۴۹	خانه
۳۵۰	در انتظار شهری ویران
۳۵۲	و گیسوان تو ناگاه بر تمامی ویرانه‌های باد نشست
۳۵۴	سرود زهره
۳۵۶	سکوت می‌کردیم
۳۵۹	انفجار باغ
۳۶۰	تو از تبار بهاری
۳۶۲	بوته‌های سبز
۳۶۳	آیا صدای روشن باران صدای ماست؟
۳۶۵	این است جان شرقی من
۳۶۸	مردانی از تبار بهار آمدند
۳۷۰	با من طلوع کن
۳۸۰	و پرسیدن آغاز مرگ عشق است

۲۶۹	بهانه‌ها
۲۷۰	رستخیز
۲۷۳	بندها
۲۹۵	انجام
۲۹۷	غزل‌ها
۲۹۸	پرنیان سبز
۲۹۹	وعده
۳۰۰	حدیث مهر
۳۰۱	گرانجانی
۳۰۳	زبان بی‌زبانی
۳۰۵	ای یگانه

کتاب چهارم: با من طلوع کن

۳۰۹	و شعر می‌تواند چیزی برهنه باشد
۳۱۴	سرود سه رود
۳۱۶	سرود سبز گیاهان
۳۱۸	سکوت کردن
۳۱۹	تمام ماه
۳۲۰	پرنده بودن
۳۲۱	من از بلندی می‌آیم!
۳۲۳	من از پریشانی‌ها سخن نمی‌گویم
۳۲۴	روشنان
۳۲۵	تمام فصل نباریده بود
۳۲۶	عبور رود

خیل خیال و همهمی یاد	۴۹۳
بهانه‌جو بودن	۴۹۴
چهارشنبه‌ها	۴۹۷
در آن فصول غریب	۵۰۰
دلی برای	۵۰۱
با من سخن بگو	۵۰۳
صداکن مرا	۵۰۵
شعری برای رود	۵۰۷
نازنده سرو من	۵۰۹
مدح جنون	۵۱۱
دهقان پیر نیل	۵۱۳
زنی به پنجره نزدیک می‌شود	۵۱۶
فرازهایی از شعر بلند «ایمان همیشه رازی است»	۵۱۸
بهانه	۵۲۴
افسانه	۵۲۵
شهر تبارکار	۵۲۷
چه نیلگونه شبی بود	۵۲۹
هنگامه‌ی طلوع شب از شب	۵۳۱
در جمع مهربانان	۵۳۲

یادداشت

محمود مشرف آزاد تهرانی (۱۳۸۴-۱۳۱۲) زاده‌ی تهران، با نام شعری (م. آزاد)، نخستین دفتر از شعرهایش را با عنوان «دیار شب» به سال ۱۳۳۴ در ۲۴ صفحه و با پیش‌سخنی از احمد شاملو منتشر کرد. این مجموعه در روزگار خود نشان از به عرصه آمدن شاعری می‌داد که بعدها یکی از چهره‌های مطرح شعر معاصر در دهه‌ی چهل شد. آن روز کسی آزاد را نمی‌شناخت. اما شاملوی گوهرشناس در سطور آخرین یادداشت خود بر این کتاب این‌گونه نوشت و پیش‌بینی کرد:

«در این اشعار تلاش هست، اما مسئولیت در برابر مخاطب فراموش شده است. آزاد این مسئولیت را بزودی درخواهد یافت. من این را یقین دارم.»

آزاد با همان نخستین شعرهایش نشان داد که هم با ادبیات کلاسیک ایران آشناست و هم به نوگرایی معتقد است. از این روی وی در تمام سال‌های سرودن با تلفیق زبان آرکائیک و نوعی مدرنیسم به زبان